

1174 mor, quod eum in vinculis durius tractasset, sed immemor fidei, qua ¹⁾ ei postea gratiam suam et securitatem promiserat, capi fecit et Pragam deduci, dein manibus ²⁾ truncatum crudeli morte necavit. Pro quo excessu publice postea poenituit et nudatus pedes laneis indutus carenam exegit. Verum quamvis in hoc scelere sibi praeripuerit inimicus, alias satis ³⁾ bonus publicam rem Boemiae strenue administrabat. Tradunt ⁴⁾ de eo, qui eum noverunt, quod optimus fuerit iudex, ecclesiis dei valde propitius, bonis bonus et terror eius super facientes mala. Curae sibi fuit semper liberare pauperem a potente et inopem, cui non erat adiutor, faciens iudicium omnibus iniuriam patientibus, omnique populo terrae sine personarum acceptione. Quibus defendendis ita tradiderat cor suum, ut propter pauperes non vereretur offendere nobiles, et appellabatur ⁵⁾ vulgo princeps rusticorum. Quotiescunque immineret ei expeditio, cum primates sui essent hi in curribus et hi in equis, non confidebat, nisi et ⁶⁾ pauperes populi secum videret, alios super equis, alios pedestres, prout cuiusque facultas fuisset. Quid multis immoror, omnis eius intentio, tota mens erat tueri pauperes et conservare terrae suae iura.

Hoc anno appositus sum literis in cella iuxta Würzburg et hoc in festo omnium sanctorum de gratia sanctissimi viri Godscalci, Syloensis abbatis, qui capitulo rediens me propter avunculum meum domnum Gerhardum recollegit ⁷⁾.

Anno dominice incarnationis MCLXXV circa nativitatem beatae Mariae virginis Zobeclus dux mittit Udalricum fratrem suum cum exercitu in Lombardiam ad imperatorem, obsidentem vel potius obsidere ⁸⁾ volentem tunc temporis Alexandriam civitatem et quasdam alias, quibus iratus fuerat. Et profectus cum eis ipse Zobeclus usque Domaslich ⁹⁾, ibi praedictum Udalricum fratrem suum in osculo pacis et suos commilitones in pace dimittit, et sic eos de terra dimittit. Quorum via fuit per Chamb, tenentes a sinistris Ratisbonam, per ascensum Danubii usque ad civitatem Sveviae, quae appel-

tvrdě nakládal, ale nepamětliv víry, již mu napotom milost svou a bezpečnost byl slíbil, jíti a do Prahy dověsti a po té dav mu ruce utíti hroznou smrti ho utratil. Za které provinění veřejně potom pykal a chodě bosýma nohama a jsa v zíněvý šat oděn učinil pokání. K tomuto zločinu dal se uchvátiti záštim, ale jinak jsa dobrý vedl správu Čech statečně. Pravi o něm, kdož ho znali, že prý byl soudcem velmi spravedlivým, kostelům božím velice milostivý, dobrým dobrý a postrachem činícím zlé. Pečliv byl vždy toho, osvoboditi chudého od mocného a opuštěného, jemž nebyl pomocníkem, čině právo všem křivdu trpícím jakož i lidu obecnému bez rozdílu osob, k jichž ochraně s takovou přilnul vřelostí, že k vůli chudým nerozpakoval se uraziti urozené, a proto nazýván jest vůbec knížetem selským. Kdykolivěk bylo mu strojiti se k výpravě a velmoži jeho byli při tom, ti na vozích, oni na koních, býval nedůvěřivým, neviděl-li i chudý lid s sebou, jedny koňmo, druhé pěšky podle jednoho každého možnosti. Nač bych dlouho se zdržoval? Všecko jeho snažení, celá mysl jeho nesla se k tomu chrániti chudé a zachovati země své práva.

Téhož roku dán jsem na učení do kláštera u Wirepurku a to o svátku Všech svatých z milosti zbožného muže Gotšalka, Želivského opata, jenž napotom vraceje se z kapituly pro strýce mého pana Gerharda mě k sobě byl přijal.

Léta páně 1175 okolo svátku narození bl. Marie panny vypravil kníže Soběslav Oldřicha, bratra svého, s lidem válečným do Lombardska k cisáři, obléhajícímu čili spíše obléhati zamýšlejícímu toho času město Alessandrii a některá jiná, na něž byl zanevřel. A Soběslav táhl s nimi sám až k Domazlicům, zde prvé řečeného Oldřicha, bratra svého, políbením míru i jeho spulbojovníky v pokoji opustil a tak je ze země vypravil. Ubírali se cestou na Chub a nechavše po levé straně Řezno táhli nahoru po Dunaji až k městu švábskému, které slove Ulm. Jeť pak most přes zmiňenou řeku. Zarazivše tam se

¹⁾ quam 3. — ²⁾ nemá 3. — ³⁾ sane 3. — ⁴⁾ Traditur 3. — ⁵⁾ appellaretur vulgo pr. magis rusticorum quam superiorum. — ⁶⁾ ut 3. — ⁷⁾ To místo není v 2; zdá se, že bylo jen Jarlochem připsáno po straně. — ⁸⁾ obsides 3. — ⁹⁾ Domazlicz 2; Domaslich 3.